

VERSLISTA

verslista@googlegroups.com

GONDOLATOK KÉPZŐMŰVÉSZETI ALKOTÁSOKRA 10.

Bertel Thorvaldsen: Vénusz

Lénárt Anna: Múzeumban

Álmosan nyújtózkodtam a hatalmas franciaágyon. Az elmúlt éjszakára gondoltam... kéjesen sóhajtottam... most meg az ablakon kopognak az esőcseppek.

- Alszol? - gyengéden beleharaptam férjem vállába.
- Aludnék, ha hagynál - fordult felém mosolyogva.
- Ha már itt vagyunk Koppenhágában, muszáj elmennünk a Thorvadsen Múzeumba - duruzsoltam a párom fülébe, és huncutul végigsimítottam csupasz mellkasán.
- Múzeumba? - meglepődve kérdezett vissza.
- Igen - rebegtettem felé hosszú szempilláimat.
- ... és mégis mikor gondoltad ezt ki? Egy csomó régi kacat egy csomóba gyűjtve - morgolódozt.
- Mondjuk most - kacsintottam pajkosan rá, és mielőtt még megszólalhatott volna, már folytattam is. - Tegnap te szervezted a programot... Láttam az arcán, mintha mondani akarna valamit, ám végül beletörődése jeléül intett. Gyorsan egy cuppanós puszit nyomtam az orrára és indultam készülődni.

Amikor visszatértem a fürdőből, férjem egy szál alsóban nyugodtan ült a fotelban.

- Drágám, te nem készülsz? - kérdeztem kissé csalódottan.
- Nem maradhatnánk mégis itthon? - meleg boci szemével kérlelően nézett rám.
- Nem - mondtam ellenkezést nem tűrő hangon.

A múzeum előtt az esernyőt összecsuktam. Férjuram elégedett mosollyal nyugtázta, a járdán megülő esővízzel jól felcsaptam magam. "Na, megállj" - gondoltam magamban, de közben bájosan mosolyogtam. Teremről teremre jártunk... Kedvesem arcán a kezdetleges érdektelenséget a sok szépre való csodálkozás váltotta fel, amit örömmel konstataáltam. Szorosan belékaroltam.

Egy pillanatra megállt - mintha átnézett volna mindenkin, mintha csak egy valakit, vagy valamit látna. Követtem a tekintetét. "Vénusz megbabonázta az uramat" - kuncogtam magamban.

GONDOLATOK KÉPZŐMŰVÉSZETI ALKOTÁSOKRA 10.

Egyenest a fehér márványszobor felé vette az irányt.

- Csodálatos! - mondta rekedtes hangon.

Már emelte a kezét, hogy végigsimítson a gyönyörű, pucér női alakon...

- Tökéletes!

- Bertel Thorvaldsen munkája 1813-ból - mondtam csak úgy mellékesen.

- Nézd a vállait, a melleit, a hasát, csípőjét... a combjai... még a térdei is...

- És mi van az arcával?

- Tessék? - kérdezett értetlenül vissza.

- Az arca tetszik Neked? Ugyanis ez a szobor nem torzó... van arca is. Ti, férfiak! - legyintettem.

- Nézd a kezét! Remekül kitalálta az a Bertel... Kifogástalan. Egy szabályos gömb a finom ujjak között. Abban a golyóbisban benne van a mindenség. Óvatosan tartja, de pillantása azt sugallja; bármikor össze tudná törni. Megvan hozzá az ereje, tehetsége, mert ő minden fölött áll. - Ámulva hallgattam. - Ő az örök nő - csillogó szemmel nézte a hideg márványt.

"Uff, beszéltem" - jutott eszembe erről a jelenetről.

Hangjában volt valami, valami különös, ami addig ismeretlen volt a számomra. Ezután, kirekesztve a körülöttünk lévő beszélgetéseket, percekig némán álltunk Vénusz előtt.

- Anyuci, kilátszik a néni cicijel! - a gyermek csibészesen kacagott és megtört a varázs.

Férjem rám kacsintott, magához ölelt és elindultunk. A terem ajtajából még egyszer visszanézett.

Ahogy kiléptünk a nehéz faajtón, nem bírtam tovább...

- Ennyire tetszett neked?

- A te cicijeid szebbek! - mondta nevetve, és játékosan a fenekemre csapott.

Szabó Edit Irma: Aktszobor

Meztelensége

hófehér kőbe vésve:

vénuszi szépség.

Dobrosi Andrea: Istenek között

A kertben lugasi pompa,
rajta egy kör alakú asztal
felhőterítővel,
rálátni az Olimposzra.

Két teáscsészéből a gőz
előnti a hellaszi eget,
Aphrodité és Vénusz beszélget.

A sarkon egy almafa lengeti ágát,
a liliomok körülöttük
bájosan hófehérek,
tündöklően sárgák.

A nap békepipájából a fény
megcsillan az istennők tenyerén.

Eközben a római utcaablakokból
sápadt szerelem folyik,
Mars Ámor nyilára vigyáz,
neje ráhagyta a kicsit.

Vénusz templomán a jövőben megáll az óra,
Julius Ceasar diszkrétén köhög.
(Talán elindul mutatója...)

A Campo dei Fiori üres,
sóhajtozni kezd,
gyöngyharmat hull a katonák homlokára.

A Termékenységre ráhajol az almalomb,
gyümölcsével a vendéget kínálja:

Aphrodité mannaruhájából
Vénusz kezében,
s a tea kihűl a terítéken.

A gyermek Erósz letör egy faágat:
Fáj neki -
bújik elő Árészből az apai szigor
s glóriák zörögnek,
szellő zaja szól.

Kutasi Horváth Katalin: Elfogultság

Egy bodros szőke fürt bukkant elő a bokrok közül. Gazdája elmélyülten rendezgette nyílveesszeit, izgalommal teli várakozás ült ki arcára, s egy kicsit meglepődött, mint akit valami turpisságon kapnak rajta, mikor nénikéje megzavarta gondolataiban:

- Mire vadászol, fiacskám? Hagyd azokat a galambokat, hisz olyan szé-
lídek!

- Nem bántom én őket, nénikém! Ez itt csak egy ártatlan játékeszköz csupán - szorította magához elégedetten kis kézi íját. Nénikéje fejcsóválva engedte útjára, hisz szépségével, bájos mosolyával, arcának gödröcskéivel könnyedén levette őt - és bárki mást - a lábáról, kételye most is azonnal tovaszállt, mint mindig, ha belenézett a kisfiú égszínképébe. Oly tündérinek látszott! Nem sántikálhatott semmi rosszban! Bár anyja tudott gyermeke „ártatlan” szórakozásáról, nem akadályozta meg benne, csak elnéző mosollyal figyelte annak játékát. Tetszetek neki csínyjei, de nincs ezen semmi meglepő, hisz túlon túl egyformák voltak. Venus a báj, a vágy megtestesítője, így a szerelem, a szépség a pórusaiban volt. Fia ki is lehetne más, mint Ámor, a legifjabb és legszebb isten, akinek ha eltalál fegyvere: szerelemben esel, ha tetszik, ha nem...
Hogy szabad-e játszani az emberi szívekkel, érzésekkel, hogy bárkinek van-e joga irányítani a szívügyeket, gabalyítani a kapcsolatszálakat, fel sem vetődött Venusban, így hát hagyta, hadd szórakozzon, kísérletez-

zen Ámor a kedvére. Apja, Mars nemigen törődött vele, s nevelőapjának, Jupiternek is bőven akadt más dolga. Ámornak mindent szabad volt. Ő meg hogyan is tudta volna megítélni tettei következményeit?

Venus is sok mindent elért szépségével, sokakat elbűvöltek idomai, formás keblei, combjai, nőiességének egyéb jelei. Gyönyörű volt. És ezt persze tudta is magáról. Fiacskájára csak elfogultsággal tudott nézni, róla elragadtatással tudott csak beszélni, haragudni egyáltalán nem volt rá képes, megszidni sem tudta sose. Fényesebb és vidámabb volt minden, ha fia is ott volt mellette, bár Venus maga is felderítette tökéletes szépségével környezetét. Nem volt szégyenlős, gyakran megvillantotta bájait, a meztelenségtől sem riadt vissza.

Ámor szívesen és gyakran volt együtt anyjával, nem kereste senki más társaságát, szeretett egyedül lenni, az embereket csak távolról szemlélte, titokban leste meg. Kipirosodott arccal, élvezettel figyelte, milyen hatást ér el íjával, mikor oly ügyesen szíven találta kiszemelt áldozatát. Sohasem unatkozott, hisz remek kalamajkát tudott okozni, tökéletesen boldognak érezte magát ilyenkor, miközben kiszemeltjeit inkább boldogtalanná tette, nemcsak felhőtlenül boldog, de beteljesületlen vagy tragédiába torkolló szerelmeket is szítozott. Milyen sokszor tette reménytelenné a szerelmesek küzdelmeit! Nem, nem győzött le mindent szerelmük, nagyon is komollyá vált a „játék”, de a végét nem mindig várta meg Ámor, mert addigra már egy másik történet szálait gabalyította, s bár vissza- visszakukucskált korábbi csínyjei áldozataira, néha lemaradt egy-egy fejleményről.

Viszályhozó, szépfenekű Venus hogyan is vonhatta volna felelősségre a fiát, hisz saját magát látta benne, s egy elfogult anya amúgy is mindent jóra tud magyarázni, természetes, hogy védelmére kel gyermekének.

- A fiad már megint az íjával mászkál... - zavarta meg inkább a szelődésben, mint az elmélyült gondolkodásban egy hang.

- Hadd járkaljon csak szabadon... - gondolta Venus, de talán nem is mondta ki hangosan, annyira elmerült tükörképének vizsgálatában.

Kortárs Magyar Irodalom oldal a Facebookon:

<https://www.facebook.com/kortars.magyar/>

Győri Nagy Attila: Könyörgés Venushoz

Csak nézz rám, szerelem anyja,
vágyom a pillantásodra!

Ránts jéghideg kebledre,
hogy érezzem a vágy forróságát.
Újra részeg akarok lenni,
a pillanat elviselhetetlenségében
vadul lüktető gyönyörűséget,
a súlytalanságot érezni.
Kívánom márványarcod mosolyát,
a kimondatlan elégiát.

Csak nézz rám, szerelem anyja,
vágyom a pillantásodra!

Küldd hozzám fiad nyilaival,
szórjon le Dianthus szirmaival,
törje át a hétköznapi burkát,
érezzem az erőtlenség súlyát.
Felrobbant már a várakozás,
ezért a kétségbeesett zsarolás:
ha nem történik semmi itt,
tudom, Aphrodité hol lakik.

Csak nézz rám, szerelem anyja,
vágyom a pillantásodra!

Egy percre legyünk jó barátok,
ülj ide mellém és mulassunk,
hívjuk Bacchust, vigadjunk.

Gondolj néha rám, s én
megemléklek imáimban,
dicsőítlek ol táradnál
nevedet zengve hálámul:
Vivat, Venus, Vivat, Venus!

Szabó Eszter Helka: szoborba költöztem

állok csak állok itt órák óta végre kinyit a múzeum legalább ma is jól
szórakozom
kiröhögöm magamban a turistákat találgatják ki lehetett a mester én
aztán egy szót
se szólok hajrá urak hölgyek fitogtassátok antik műveltsége teket kár
hogyan nem
vethetem le mosoly-álarcomat hiába vagyok meztelen az a fiú ott
nagyon bámul
mi van nem láttál még nőt tökéletes alakom belakja agyát és minden
érezékszervét
pillanatok alatt berendezkedtem benne én a szépségideál mégsem lehet
ő az enyém
soha egyetlen fegyverem maradt ez az alma megkövesedett szimbólum
Zeusz
elrendezte a dolgokat porig rombol tatta Tróját győzelmi jelvényem a
katonák kifacsart
teste hiába vagyok szép csak istenek játékszere főisten dobálta
bútordarab mire való
akkor a többistenhit a fiút a viszályunk úgysem érdekli a mosoly leolvad
a számról
ajkára tapad csókká lényegül élhetnénk palotában de nem lehet szobor-
ba költöztem

Varga Katalin: Márványszépség

Törékeny márvány szépségét oly sok írás őrzi!
Megtettesíti azt, mi egy nő értékét méri.
Kikelve a habokból kész a csábításra.
Örök női szépség, termékenység ideálja.
Vénusz istennőként él az emlékezetünkben.
Maradandó érték a nőről történelmünkben.

**Friss irodalmi pályázatok a Poéta Irodalmi Portálon:
<http://www.poeta.hu/>**

Lektorálta: Kutas Horváth Katalin

*A Verslista honlapja:
<http://portal.verslista.hu>*

*A Képzeld el... irodalmi folyóirat honlapja:
<http://www.kepzeldel.hu>*

*Az Irodalom Feketen-Fehéren c. folyóirat honlapja:
<http://poeta.hu/feketen-feheren>*

*A Poéta Irodalmi Portál honlapja:
<http://www.poeta.hu>*
